SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 36/00

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2000 predbežne prerokoval podnet [redacted], [redacted], ktorým žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prerokoval „sťažnosť o hrubom porušení základných ľudských práv“ postupom Okresného súdu v Michalovciach v konaní vedenom pod č. 4 C 140/97 a aby zaviazal Slovenskú republiku uhradiť mu škodu, a takto

r o z h o d o l :

Podnet [redacted] na začatie konania o d m i e t a z dôvodu svojej neprísluš nosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. januára 2000 doručené podanie [redacted], [redacted] (ďalej len „navrhovateľ“), ktoré navrhovateľ na základe výzvy ústavného súdu doplnil svojím podaním doručeným ústavnému súdu 17. mája 2000.

Navrhovateľ vo svojom podaní opisuje svoje umiestnenie v [redacted] od 29. novembra 1990 do 19. decembra 1990 a dokumentuje rôznymi

zdravotnými potvrdeniami svoj zdravotný stav a celú pracovnú aktivitu. Umiestnenie v [redacted] bolo dôvodom podania žaloby navrhovateľa na súd; predmetom konania vedeného pod č. 4 C 140/97 je platenie renty vo výške 10 000 Sk zo strany žalovaného, t. j. [redacted].

Po doplnení podania navrhovateľom z jeho obsahu vyplýva, že navrhovateľ namieta zákonnosť postupu Okresného súdu v Malackách v konaní vedenom pod č. 4 C 140/97 a žiada, aby ústavný súd preskúmal tento postup Okresného súdu v Malackách, a v nadväznosti na to žiada, aby ústavný súd vyslovil, že Slovenská republika je zaviazaná uhradiť mu všetky škody.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený konať o podnete, obsahom ktorého je namietanie porušenia práv fyzických a právnických osôb, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Navrhovateľ vo svojom podnete žiada, aby ústavný súd prerokoval ním namietaný postup Okresného súdu v Malackách v konaní vedenom pod č. 4 C 140/97. Ústavný súd nemá právomoc preskúmavať zákonnosť konania a rozhodovania všeobecných súdov (I. ÚS 138/93, I. ÚS 6/97, I. ÚS 18/97, I. ÚS 36/99, I. ÚS 37/99). Ústavný súd nepreskúmava ani námietky týkajúce sa porušovania tých práv, ktoré sa fyzickým a právnickým osobám ustanovujú Občianskym zákonníkom, Občianskym súdnym poriadkom, ak namietané porušovanie práv nemôže znamenať porušenie základného práva alebo slobody zaručených ústavou alebo medzinárodnou zmluvou podľa čl. 11 Ústavy Slovenskej republiky (II. ÚS 38/98). Fyzická osoba musí na svoju ochranu využiť predovšetkým právne prostriedky, ktoré mu priznáva procesný predpis, na základe ktorého sa konanie pred všeobecným súdom uskutočňuje.

Ústavný súd nemá teda právomoc preskúmavať zákonnosť konania všeobecného súdu a podľa svojej konštantnej judikatúry (I. ÚS 6/94) nie je ani

príslušný rozhodovať o náhrade škody, ku ktorej malo dôjsť na základe prípadného protizákonného postupu všeobecného súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol o odmietnutí podnetu navrhovateľa z dôvodu svojej neprísluŠnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2000